

NOTAT

2. ordførernotat vedrørende forslag til lov om ændring af lov om forbrugslånsvirksomheder, kreditaftaleloven, lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber og forskellige andre love (Indgreb over for kreditter, der ydes rentefrit og uden andre omkostninger samt ændring af dækningsområde for Garantifonden for skadesforsikringsselskaber til at omfatte livsforsikringsselskaber, der udøver arbejdsulykkesforsikringsvirksomhed i Danmark)

1. Indledning

Lovforslaget indeholder en række ændringer, der har til formål at sikre et fortsat tidssvarende tilsyn med den finansielle sektor der understøtter en robust finansiell sektor samt forbrugernes og investorernes tillid til de finansielle markeder.

Lovforslagets del I har været i offentlig høring fra den 27. juni til den 18. august 2022. Lovforslagets del II har været i høring fra 30. juni til den 18. august 2022. Der er modtaget 24 høringssvar, heraf 19 med bemærkninger.

Visse høringssvar har givet anledning til redaktionelle ændringer og præciseringer i lovteksten og bemærkningerne. Disse ændrer ikke ved substansen i de pågældende bestemmelser og omtales ikke nærmere i dette notat.

2. Bemærkninger til konkrete emner

Kommenteringen af høringssvarene tager udgangspunkt i følgende overordnede opdeling:

- 2.1. Udvidelse af anvendelsesområdet for lov om forbrugslånsvirksomheder og kreditaftaleloven
- 2.2. Undtagelse af betaling af varer og tjenesteydelser, der ikke betales senere end 90 dage og ikke ydes af tredjepart
- 2.3. Definitionen af et debetkort
- 2.4. Frist på 40 dage fra transaktionen
- 2.5. Undtagelse om velgørende sparevirksomheder
- 2.6. Ordning for leasingselskaber
- 2.7. Indeksring af omkostningsloft og ÅOP
- 2.8. Markedsføring
- 2.9. Genbekræftelse fra forbrugeren
- 2.10. Forbrugerinformation gennem standardformular
- 2.11. Fjernelse af bygningsbrandforsikringer fra dækningsområdet i Garantifonden for skadesforsikringsselskaber
- 2.12. Opfordring til gennemgang af lovgrundlaget for Garantifonden for skadesforsikringsselskaber
- 2.13. Ændring af reglerne om forsikringsselskabers konkurs

- 2.14. Udvidelse af hvidvasklovens anvendelsesområde for udstedere af virtuelle valutaer
- 2.15. Udvidelse af hvidvasklovens definition af politisk eksponerede personer
- 2.16. Præcisering vedr. udveksling af oplysninger om underretninger m.v.
- 2.17. Udvidelse af hvidvasklovens krav om egnethed og hæderlighed i valutavekslingsvirksomheder
- 2.18. Whistleblowerregler for crowdfundingtjenesteudbydere
- 2.19. Dispensation fra grundkurset for udenlandske bestyrelsesmedlemmer
- 2.20. Regulering af beløbsgrænser for forsikringsselskaber i henhold til artikel 300 i Solvens II-direktivet
- 2.21. Offentliggørelse af administrative bødeforlæg
- 2.22. Ændring af revision af § 122, stk. 2, i lov om betalinger
- 2.23. Øvrige ændringer

2.1. Udvidelse af anvendelsesområdet for lov om forbrugslånsvirksomheder og kreditaftaleloven

Dansk Industri (DI), Dansk Kredit Råd (DKR), Finans Danmark (FIDA), Finans & Leasing, Finanssektorens arbejdsgiverforening, Forbrugerrådet Tænk, Mastercard og Visa Europe støtter generelt en ændring af reglerne for rente- og omkostningsfrie lån, der styrker forbrugerbeskyttelsen.

Dansk Erhverv, DI, Finans & Leasing og Visa Europe finder dog, at lovændringen bør afvente den igangværende revision af forbrugerkreditdirektivet.

Dansk Erhverv anfører, at der ikke er behov for yderligere regler efter indførslen af reglerne for kviklån. Desuden fremhæver Dansk Erhverv, at reglerne på dette område bør reguleres på EU-niveau, så det sikres, at reglerne er ens for danske virksomheder og deres europæiske konkurrenter. Finans & Leasing, DI og Visa Europe fremhæver, at der er udsigt til, at det nye forbrugerkreditdirektiv vil indeholde en option for de enkelte medlemslande til at afgøre, om rente- og omkostningsfrie lån skal være omfattet af et såkaldt "light regime", hvilket taler for at afvente revisionen.

DKR bemærker, at tilmelding til en betalings servicetjeneste ikke altid indebærer, at der de facto sker betaling fra forbrugerens side, fordi forbrugeren kan afvise en månedlig betaling. Det samme vil ske, hvis den konto, beløbet trækkes fra, ikke har fornøden dækning for betalingen.

FIDA fremhæver, at rente- og omkostningsfrie kreditter inkluderes i lovenes anvendelsesområde ved at ændre lovenes undtagelsesbestemmelser. Det fremgår derfor ikke direkte af lovteksten, at rente- og omkostningsfrie kreditter, med undtagelse af fakturaer og debetkort med udskudt betaling, er omfattet af loven. FIDA opfordrer derfor til, at dette tydeliggøres i lovteksten.

Kommentar

Der er gennem de senere år sket en stigning i udbuddet af rente- og omkostningsfrie lån til forbrugere. På den baggrund er det vurderingen, at der allerede nu er et behov for at styrke forbrugerbeskyttelsen på dette område, da også rente- og omkostningsfrie lån kan være risikable for forbrugerne

Ved udbud af disse lån er virksomhederne ikke underlagt de gældende regler i kreditaftaleloven og lov om forbrugslånsvirksomheder, og er således ikke forpligtede til f.eks. at overholde krav om kreditværdighedsvurdering. Uanset hvornår Rådet og Europa-Parlamentet vedtager et revideret forbrugerkreditdirektiv, vil der være en implementeringsfrist (på forventeligt to år) for medlemslandene. Det medfører, at der kan gå flere år før rente- og omkostningsfrie lån bliver reguleret i dansk ret, hvis det først skal ske ved gennemførelse af direktivet. Hvis forbrugeren ikke tilbagebetaler lånet rettidigt, kan udbyderen opkræve morarenter og rykkergebyrer, og lån på meget små beløb kan således vokse sig uforholdsmæssigt store. Derfor vurderes det at være nødvendigt at regulere denne type lån allerede nu og dermed forud for implementeringen af det reviderede forbrugerkreditdirektiv.

Et uretmæssigt overtræk på en betalingskonto eller en afvisning af betaling af en regning tilmeldt betalingservice vil ikke være en kreditaftale omfattet af lovforslaget, men en almindelig misligholdelse af en aftale.

Rente- og omkostningsfrie lån er i dag omfattet af hovedreglen i § 1, stk. 1, nr. 1 -3, men undtaget som følge af stk. 3, nr. 1. Der er i lovforslaget derfor valgt en lovteknisk løsning, hvor undtagelsen for rente- og omkostningsfrie lån fra kreditaftaleloven og lov om forbrugslånsvirksomheder, ophæves. Det fremgår tydeligt af bemærkningerne til lovforslaget, at denne ændring medfører, at rente- og omkostningsfrie lån herved bliver omfattet af de to love. Der vurderes derfor ikke at være behov for yderligere præcisering af dette.

2.2. Undtagelse af betaling af varer og tjenesteydelser, der ikke betales senere end 90 dage og ikke ydes af tredjepart

DKR bemærker, at der er behov for at undtage kreditgivere fra visse brancher. DKR fremhæver, at lovforslaget medfører, at loven omfatter eksempelvis service-, entreprise- og håndværksvirksomheder, som indrømmer forbrugeren kredit udover de i lovforslaget fastsatte frister. DKR finder ikke, at eksempelvis service-, entreprise- og håndværkervirksomhed bør pålægges at foretage kreditværdighedsvurderinger.

DKR, Dansk Erhverv og DI bemærker, at fristen på 90 dage i lovforslagets § 1, nr. 1 og § 2, nr. 1, bør løbe fra leveringen af varen eller tjenesteydelsen og ikke fra aftaleindgåelsen. Dette skyldes, at en vare eller tjenesteydelse i mange tilfælde først skal leveres væsentligt senere end ved udløbet af de 90 dage, f.eks. ved køb af en håndværksydelse, hvor en erhvervsdrivende

tilbyder en forbruger en betalingsfrist på mere end 90 dage fra aftaletidspunktet. Derudover fremhæver Dansk Erhverv, at der kan være situationer, hvor en forbruger bestiller en vare og accepterer levering på et tidspunkt, der ligger senere end 90 dage efter aftaleindgåelsen.

DI bemærker, at de er enige i de situationer, som vurderes fortsat at skulle undtages fra loven, og som er uddybet i lovforslagets bemærkninger, da de er til gavn for både forbrugere og erhvervsdrivende. DI fremhæver dog, at lovforslaget kan betyde, at betaling af en vare- eller tjenesteydelse, hvor henstandsperioden er længere end 90 dage, eller hvor betalingen sker i rater, som både ligger før og efter 90 dage, vil kunne blive omfattet af lov om forbrugslånsvirksomheder og kreditaftaleloven – f.eks. hvor den erhvervsdrivende tilbyder en forbruger et rente- og omkostningsfrit lån ved køb af en cykel, mobiltelefon, køkken, seng, hvidevare eller diverse andre produkter eller tjenesteydelser - uanset om der er en tredjepart indblandet.

Kommentar

Forslaget om at undtage udskudt betaling af varer eller tjenesteydelser inden for en frist på 90 dage i lovforslagets § 1, nr. 1 og § 2, nr. 1, sikrer, at disse kortfristede kreditter ikke bliver omfattet af lov om forbrugslånsvirksomheder og kreditaftaleloven. Dette medfører, at der i disse tilfælde ikke skal foretages f.eks. en kreditværdighedsvurdering af forbrugeren, ligesom kravene til en kreditaftales indhold ikke skal følges. Det bemærkes i den forbindelse, at fristen på 90 dage er sat ud fra et hensyn til at begrænse mulighederne for omgåelse.

Undtagelsen lægger sig endvidere op ad Rådets fælles holdning til 3. revidering af forbrugerkreditdirektivet, hvor der også foreslås en frist på 90 dage for sådanne kreditter.

Det bemærkes, at det ikke er hensigten med lovforslaget at regulere kortfristede kreditter, som opstår ved, at betalingen for almindelige håndværksydelser eller varer med lang leveringstid udskydes af sælgeren. Derfor bør fristen på 90 dage løbe fra leveringen af varen eller tjenesteydelsen i stedet for aftaleindgåelsen.

2.3. Definition af debetkort

DKR, Finans & Leasing, FIDA og Mastercard bemærker, at der i lovforslagets § 1, nr. 2 og § 2, nr. 2, indsættes en undtagelse hvori ordet ”debetkort” anvendes.

DKR fremhæver, at et ”debetkort” sædvanligvis ikke opfattes som et kreditkort med en egentlig kreditramme, og at anvendelse af ”debetkort” fordrer, at korthaver har dækning på den for ”debetkortet” underliggende konto.

Finans & Leasing fremhæver, at ”debetkort” i sammenhæng med ”udskudt betaling” virker uforståeligt, idet et debetkort sædvanligvis forbindes med

et kort, der er knyttet direkte med en bankkonto i kortholders pengeinstitut. For at undgå misforståelser, foreslår Finans & Leasing, at bestemmelsen i stedet bør angive, at der er tale om ”betalingskort med udskudt betaling”.

FIDA og Mastercard henviser til Interchange Fee forordningens definition af en debettransaktion og foreslår, at bestemmelsen i stedet anvender ordet ”betalingskort”. Definitionen på et ”betalingskort” er: en betalingsinstrumentkategori, der gør det muligt for betaleren at initiere en debet- eller kreditkorttransaktion.

Kommentar

Et debetkort med udskudt betaling er i lovforslagets bemærkninger defineret som et betalingsinstrument, der bliver udstedt af et penge- eller betalingskreditinstitut, og som muliggør debitering eller betaling af det samlede beløb af transaktioner fra kortholderens betalingskonto på en forud aftalt specifik dato, typisk en gang om måneden, og uden renter og gebyrer. Definitionen i lovforslaget lægger sig op ad definitionen på ”deferred debit card” i den engelske sprogversion af udkastet til 3. revidering af forbrugerkreditdirektivet.

Da undtagelsens indhold er bredere end den sædvanlige forståelse af et debetkort vurderes det hensigtsmæssigt at ændre betegnelsen debetkort med udskudt betaling til betalingskort med udskudt betaling. Herved anvendes en formulering, som dækker det tilsigtede anvendelsesområde bedre.

2.4. Frist på 40 dage fra transaktionen

Forbrugsforeningen, Finans & Leasing og FIDA bemærker, at fristen på 40 dage fra transaktionen i undtagelsen om aftaler om betalingskort med udskudt betaling er for kort. Organisationerne anfører, at en frist på 40 dage er uhensigtsmæssig, da langt de fleste betalingskort som vil blive omfattet af bestemmelsen, opgøres på 8. sidste bankdag i måneden, med efterfølgende betaling den 1. bankdag i efterfølgende måned. I nogle måneder vil en frist på 40 dage ikke give anledning til udfordringer, men i andre måneder, særligt i måneder hvor der er helligdage eller andre ikke-bankdage i slutningen af måneden, vil 40 dages grænsen blive problematisk. Forbrugsforeningen foreslår en frist på 50 dage, mens FIDA foreslår 47 dage og Finans & Leasing foreslår 45 dage.

Kommentar

Fastsættelse af længden på fristen i undtagelsen bør tage højde for den beskrevne praksis hos udstederne af betalingskortene for debitering på korthavernes konto, således at der tages hensyn til måneder med flere weekender og helligdage. Derfor bør fristen på 40 dage ændres til 50 dage.

2.5. Undtagelse om velgørende sparevirksomhed

Borgervennen af 1788 (Borgervennen) bemærker, at lovforslaget medfører, at de som en gammel sparevirksomhed, der må yde lån til deres medlemmer, ikke længere vil være undtaget fra lov om forbrugslånsvirksomheder og kreditaftaleloven.

Borgervennen fremhæver, at virksomheden er stiftet i 1788 og i dag fungerer som en velgørende organisation med en tilladelse som sparevirksomhed, der som den eneste sparevirksomhed i Danmark kan yde rente- og omkostningsfrie lån til deres medlemmer.

Borgervennen anfører, at de har som hovedformål at støtte udsatte børn og unge, og at deres lån afviger væsentligt fra ”Køb nu - betal senere-lån”, idet Borgervennens medlemslån er fuldstændig rente- og omkostningsfrie for lånetageren – også ved misligholdelse.

Borgervennen fremhæver desuden, at de har en begrænset administration, der består af et årsværk fordelt på tre deltidsmedarbejdere, og at de ikke kan afsætte yderligere midler til en mere omkostningstung administration for at efterleve kravene i lov om forbrugslånsvirksomheder og kreditaftaleloven.

Kommentar

Bestemmelsen i den gældende § 389 i lov om finansiel virksomhed indeholder en overgangsordning, der tillader, at virksomheder, der før den 1. maj 1985 var omfattet af § 13, nr. 2, i lov nr. 156 af 2. maj 1934, og som har drevet virksomhed inden den 1. januar 1983, kan fortsætte deres virksomhed uden tilladelse, såfremt de var anmeldt til Finanstilsynet inden den 1. oktober 1985 som andelskasser eller spare- og udlånsvirksomheder.

Borgervennen er den eneste aktive sparevirksomhed i Danmark, der er omfattet af § 389, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed. Overgangsbestemmelsen medfører, at Borgervennen kan yde udlån til sine medlemmer selvom virksomheden er registreret som en sparevirksomhed hos Finanstilsynet.

Da sparevirksomheder allerede har en tilladelse hos Finanstilsynet og henset til den eksisterende sparevirksomheds velgørende formål, herunder at der ydes fuldstændig rente- og omkostningsfrie lån (også ved misligholdelse), vurderes det at være uproportionelt at stille krav om, at disse virksomheder skal have en tilladelse som forbrugslånsvirksomhed. Det vurderes derfor hensigtsmæssigt at sparevirksomheder, som er omfattet af overgangsordningen i § 389 i lov om finansiel virksomhed, og som derfor undtagelsesvist kan yde kreditter, undtages fra lov om forbrugslånsvirksomhed.

Kreditaftaleloven har til formål at regulere selve låneaftalen mellem en erhvervsdrivende og en forbruger. Loven indeholder således bl.a. krav til, hvilke informationer forbrugeren skal have inden aftaleindgåelse, ligesom

der også stilles krav til, hvilke oplysninger selve aftalen skal indeholde. Kreditaftaleloven har således ikke til formål at regulere de virksomheder, der udbyder kreditaftaler. Det vurderes på den baggrund at falde uden for lovens formål at lave særlig regulering for visse typer virksomheder eller foreninger. Det bemærkes herudover, at der aktuelt forhandles et forslag til et revideret forbrugerkreditdirektiv i EU, som – med al sandsynlighed – vil komme til at omfatte rente- og omkostningsfri kreditter uden mulighed for at lave særskilte undtagelser for bestemte typer virksomheder. Der er på den baggrund ikke foretaget ændringer i lovforslagets § 2.

2.6. Ordning for leasingselskaber

Finans & Leasing bemærker, at leasingselskaber bør være omfattet af lov om forbrugslånsvirksomheder for at sikre en ordentlig kreditværdigheds-vurdering. Finans & Leasing anfører, at kreditaftalelovens § 52 a om kreditværdigheds-vurdering af private leasingtagere af motorkøretøjer blev indført i 2021, men at der er behov for, at lov om forbrugslånsvirksomheder udvides, så leasingselskaber underlægges lovens krav, herunder krav om tilladelse fra Finanstilsynet.

Kommentar

I det omfang et leasingselskab driver forbrugslånsvirksomhed, er selskabet allerede efter de gældende regler omfattet af lov om forbrugslånsvirksomhed, herunder kravet om kreditværdigheds-vurdering samt ÅOP- og omkostningsloftet.

2.7. Indeksering af omkostningsloft og ÅOP

Finans & Leasing bemærker, at der bør indføres en mekanisme i lov om forbrugslånsvirksomheder, så omkostningsloftet og ÅOP-loftet indekseres op imod renteutviklingen, da den seneste hurtige og store udvikling i renteniveauet viser, at en indeksering bør indføres på forhånd.

Kommentar

Der er ikke i forbindelse med evalueringen af aftalen om 'Et opgør med kviklån' (april 2022) fundet anledning til at foreslå en sådan reguleringsmekanisme, blandt andet fordi det heller ikke indgik som en del af den politiske aftale om opgør med kviklån, hvor det blev besluttet at indføre et ÅOP- og omkostningsloft. Hertil kommer, at det af hensyn til entydigheden og gennemsigtigheden for forbrugerne er mest hensigtsmæssigt, at der er tale om et fast loft frem for et loft, der varierer i takt med ændringer i en referencerente eller ændringer i pristallet. Det bør således først være i en situation, hvor der er sket væsentlige og varige ændringer i renteniveauet, at det vil være relevant at overveje at ændre lofterne og politisk fastlægge, hvor de bør ligge.

2.8. Markedsføring

Forbrugerrådet Tænk bemærker, at udskudte og opdeltede betalinger markedsføres uden, at der gøres opmærksom på, at der er tale om lån, hvorfor

der bør stilles strengere krav til markedsføringen af disse lån. Forbrugerrådet Tænk fremhæver en undersøgelse af markedet for rentefrie udskudte og opdelte betalinger fra første halvår 2022, der viste, at det var under 30 pct. af respondenterne som var i stand til korrekt at identificere udskudte og opdelte betalinger som lån.

Kommentar

Der findes allerede i dag regler i markedsføringsloven om vildledende markedsføring, der kan anvendes overfor udbydere af rente- og omkostningsfrie lån, såfremt de vildleder i deres markedsføring. Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med reglerne i markedsføringsloven og har derfor kompetence til at reagere overfor eventuelle overtrædelse af reglerne.

2.9. Genbekræftelse fra forbrugeren

Forbrugerrådet Tænk anfører, at der bør indføres krav om, at forbrugeren aktivt skal genbekræfte sit lån, således at forbrugeren ikke kun har adgang til fortrydelsesret. Forbrugerrådet Tænk er af den overbevisning, at det er vigtigt med sådan et krav, hvis mængden af impulslån skal begrænses.

Kommentar

Det bemærkes, at formålet med lovforslaget er at sikre, at rente- og omkostningsfrie lån omfattes af reglerne i henholdsvis lov om forbrugslånsvirksomheder og kreditaftaleloven. Herved sikres det bl.a., at udbydere af denne type lån bliver forpligtet til at overholde kreditaftalelovens regler om kreditværdighedsvurdering og informationskrav. Forbrugerrådet Tænks bemærkning falder således uden for formålet med lovforslaget, og der er derfor ikke foretaget ændringer på baggrund af bemærkningen.

2.10. Forbrugerinformation gennem standardformular

Mastercard anfører, at det er vigtigt, at reguleringen på området ikke gør det unødigt byrdefuldt at opfylde oplysningspligten, da det vil betyde en forringelse af muligheden for at tilbyde innovative løsninger på forbrugerkreditområdet. I den forbindelse fremhæver Mastercard, at BNPL adskiller sig fra traditionelle forbrugslån i flere henseender, bl.a. ved at anvendelsesområdet for denne type lån hovedsageligt er e-handel.

Mastercard mener derfor, at information til forbrugerne i forbindelse med BNPL-produkter bør kunne formidles via standardformularer, som er udformet klart og tydeligt, og som er tilpasset den digitale virkelighed, og gør det muligt at sammenligne flere udbydere. Krav om anvendelse af én bestemt standardformular vil betyde, at forbrugeren præsenteres for information, som ikke er væsentlig i den konkrete sammenhæng, da f.eks. en beskrivelse af ÅOP er overflødig for et rente- og omkostningsfrit produkt.

Kommentar

Kreditaftaleloven implementerer forbrugerkreditdirektivet (2008/48/EF), som er et totalharmoniseringsdirektiv. Medlemsstaterne kan således – inden for det område, som direktivet regulerer – ikke indføre eller opretholde

andre regler end dem, som følger af direktivet. Forbrugerkreditdirektivet stiller krav om, at kreditgiver benytter bestemte standardformularer til at give forbrugeren prækontraktuelle informationer – dvs. oplysninger inden aftaleindgåelse. Disse krav er implementeret i henholdsvis §§ 7 a og 7 b samt bilag 2 og 3 i kreditaftaleloven. Når rente- og omkostningsfrie kreditter bliver omfattet af kreditaftaleloven forpligtes kreditgiver således til at give forbrugeren prækontraktuel information ved hjælp af en bestemt standardformular. Direktivet indeholder ikke en mulighed for medlemsstaterne til at indføre andre regler om oplysningspligt end dem, der følger af direktivet. Det er derfor ikke muligt at lave et særskilt, modificeret oplysningsskema, som kun skal gælde for rente- og omkostningsfri kreditter. Det bemærkes endvidere, at det vurderes mest hensigtsmæssigt, hvis der benyttes den samme standardformular i alle tilfælde, da det gør det lettere for forbrugeren at sammenligne forskellige typer lån med hinanden. Der er på baggrund af ovenstående ikke foretaget ændringer i lovforslagets § 2.

2.11. Fjernelse af bygningsbrandforsikringer fra dækningsområdet i Garantifonden for skadesforsikringsselskaber

Garantifonden for skadesforsikringsselskaber (Garantifonden) støtter forslaget om udvidelse af dækningsområdet for Garantifonden.

Garantifonden opfordrer til, at der skabes overensstemmelse mellem bidragspligtige forsikringer og erstatningsmodtagere på de øvrige (forbruger)områder omfattet af Garantifonden. Garantifonden bemærker, at bygningsbrandforsikringer ikke bør være omfattet af Garantifondens dækningsområde, idet denne type forsikringer ikke bidrager til Garantifonden.

Garantifonden fremhæver, at bidragspligten er begrænset til privatforsikringer (forbrugerforsikringer), og det er derfor specielt, at Garantifonden skal dække en dyr erhvervsbygning, mens forsikringen end ikke skal bidrage til ordningen.

Kommentar

Der er ikke ved lovforslaget taget stilling til den problemstilling om bygningsbrandforsikringer, som Garantifonden rejser. En fjernelse af bygningsbrandsforsikringer vil kræve en nærmere undersøgelse, herunder en undersøgelse af baggrunden for, at Garantifonden på nuværende tidspunkt dækker bygningsbrandsforsikringer, og vil i givet fald kræve en tilpasning af de relevante bestemmelser i loven. Det bemærkes, at kommentaren angår forslag til ændringer af bestemmelser, som ligger ud over indeværende lovforslag.

2.12. Opfordring til gennemgang af lovgrundlaget for Garantifonden for skadesforsikringsselskaber

Garantifonden støtter præciseringen af, at dækningen er rettet mod forsikringstagere og sikrede og ikke forsikringsselskaberne. Garantifonden opfordrer samtidig til, at der foretages en gennemgang af Garantifondens lov-

grundlag, der løbende er blevet ændret for at kunne absorbere de forskellige typer af konkurser, og i den forbindelse se på, om de nuværende regler om håndtering af konkurser i forsikringsselskaber er tidssvarende.

Kommentar

Det bemærkes, at en sådan gennemgang og en eventuel tilpasning af regler på baggrund heraf, ligger ud over indeværende lovforslag.

2.13. Ændring af reglerne om forsikringsselskaber konkurs

F&P støtter hovedformålet med forslaget om udvidelse af dækningsområdet for Garantifonden.

F&P bemærker, at erfaringerne med de danske forsikringskonkurser viser, at der er behov for at ændre loven, så reglerne bliver mere smidige og ikke afgrænses til konkursloven. F&P henviser til, at man på bankområdet har erfaret det samme og givet Finansiell Stabilitet mulighed for at håndtere konkurser hurtigere til gavn for kunder, kreditorer og Finansiell Stabilitet. F&P mener, at meget taler for at gå samme vej med Garantifonden. F&P bemærker, at organisationen meget gerne indgår i drøftelser herom.

Kommentar

Det bemærkes, at en sådan drøftelse og eventuel tilpasning af regler på baggrund heraf, ligger ud over indeværende lovforslag.

2.14. Udvidelse af hvidvasklovens anvendelsesområde for udstedere af virtuelle valutaer

Transparency International, Danmark, (Transparency Danmark) støtter forslaget om udvidelse af hvidvasklovens anvendelsesområde for udstedere af virtuelle valutaer og bifalder, at dansk lovgivning generelt følger anbefalinger og opdateringer fra FATF.

Finansforbundet er positive over for ændringen vedrørende udstedere af virtuelle valutaer, og bemærker, at tilpasningen af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 26, er i overensstemmelse med FATFs seneste vejledning. Finansforbundet efterspørger dog samtidig, at lovens bemærkninger præciserer, hvorvidt en udsteders salg af egne virtuelle valutaer kan anses som en tjeneste relateret til udstedelsen og derfor omfattes af den nye bestemmelse.

Kommentar

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at udstedelse af kryptoaktiver "isoleret set" ikke er omfattet af hvidvasklovens § 1, stk. 1, nr. 26. Hvis en udsteder derimod udfører tjenester, som går udover udstedelsen, såsom udbud af virtuelle valutaer til offentligheden, vil udstederen være omfattet af bestemmelsen. Det gælder også udbud, og dermed salg, af egne virtuelle valutaer.

Udstedere af virtuelle valutaer kan også være omfattet af de øvrige bestemmelser om udbydere af tjenester med virtuelle valutaer i hvidvasklovens §§

1, stk. 1, nr. 22-25. Det findes hensigtsmæssigt at præcisere dette i bemærkningerne.

2.15. Udvidelse af hvidvasklovens krav om egnethed og hæderlighed i valutavekslingsvirksomheder

Dansk Industri (DI) er enig i, at valutavekslingsvirksomhed er et område, der bør være i fokus ift. hvidvaskreguleringen, men anfører, at lovgivning om kompetencekrav til ejere af virksomheder ikke bør gå videre end absolut nødvendigt.

DI anfører bl.a., at de foreslåede ændringer er uklare, fordi det ikke er tydeligt, om vurderingen af ejere af kvalificerede andeles egnethed og hæderlighed alene skal finde sted, hvis en valutavekslingsvirksomhed drives som juridisk person uden bestyrelse og direktion, eller om ændringerne også er tiltænkt at gælde valutavekslingsvirksomheder, hvor der er en bestyrelse og/eller en direktion.

DI anfører desuden, at ændringerne er uklare, fordi de nuværende krav til egnethed og hæderlighed er formuleret på en sådan måde, at de er rettet mod ledelsen af en virksomhed og ikke dens ejere, ligesom DI stiller spørgsmålstejn ved, om kravene er proportionale.

DI påpeger derudover, at Europarådets anbefaling går på egnethed og hæderlighed i forhold til virksomhedens reelle ejere.

Transparency International støtter den foreslåede udvidelse af hvidvasklovens krav om egnethed og hæderlighed, og opfordrer til, at grænsen for reelle ejere i hvidvaskloven ansættes til 10 pct. direkte eller indirekte besiddelse af virksomhedens andele for både valutavekslingsvirksomheder og andre former for virksomheder.

Kommentar

For så vidt angår DI's bemærkninger vil udvidelsen af kravene om egnethed og hæderlighed i valutavekslingsvirksomheder medføre, at en virksomhed, som ansøger Finanstilsynet om tilladelse til at udbyde valutavekslingsvirksomhed, skal kunne dokumentere, at også virksomhedens ejere af kvalificerede andele opfylder hvidvasklovens krav om egnethed og hæderlighed.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at der indføres regler, der går videre end minimumskravene i 4. hvidvaskdirektiv samt Europarådets anbefaling. Formålet med ændringerne er, at kravene til egnethed og hæderlighed i valutavekslingsvirksomheder, udover at omfatte en virksomheds ledelse, også vil omfatte ejere af kvalificerede andele. Hensynet bag ændringerne er at undgå en omgåelse af reglerne om egnethed og hæderlighed ved, at en ejer af kvalificerede andele af en valutavekslingsvirksomhed, der ikke selv opfylder kravene til egnethed og hæderlighed, i stedet udpeger en stråmand som direktør. Såfremt denne tredjemand vurderes

egnet og hæderlig, vil tredjemand formelt være direktør i valutavekslingsvirksomheden, mens ejeren af kvalificerede andele reelt træffer de afgørende beslutninger for virksomheden. Det vurderes derfor at ændringerne er begrundet og proportionale.

Det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede § 45, stk. 1, at valutavekslingsvirksomheders ejere af kvalificerede andele også omfattes af bestemmelsen. Det betyder, at en eventuel bestyrelse og/eller direktion fortsat skal opfylde kravene. Den foreslåede ændring medfører, at en valutavekslingsvirksomheds ejere af kvalificerede andele skal opfylde de samme krav til egnethed og hæderlighed, som et medlem af bestyrelsen eller direktionen i en valutavekslingsvirksomhed eller, hvor valutaveksling udøves af en enkeltmandsvirksomhed, indehaveren eller, hvor valutavekslingsvirksomheden drives som juridisk person uden bestyrelse eller direktion, den eller de ledelsesansvarlige. Kravet gælder således også i tilfælde, hvor virksomheden har en bestyrelse og/eller en direktion.

Bemærkningen fra Transparency International forstås således, at Transparency International ønsker, at grænsen for, hvornår der foreligger reelt ejerskab af virksomheder og andre juridiske personer generelt nedsættes til 10 pct.

Efter 4. hvidvaskdirektiv anses direkte eller indirekte besiddelse af eller kontrol over mere end 25 pct. af en juridisk person som en indikation på direkte eller indirekte reelt ejerskab. I hvidvaskloven defineres en reel ejer i et selskab og anden juridisk enhed, som den eller de fysiske personer, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler, bortset fra ejere af selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder. Det følger af § 2, nr. 9, litra a, som gennemfører artikel 3, stk. 6, litra a, nr., i, i 4. hvidvaskdirektiv. Det bemærkes, at opfordringen angår forslag til ændringer af bestemmelser for andre virksomheder end valutavekslingsvirksomheder. Forslaget ligger således ud over det indeværende lovforslag.

2.16. Udvidelse af hvidvasklovens definition af politisk eksponerede personer

Transparency International støtter forslaget om, at definitionen af politisk eksponerede personer udvides til at omfatte ministres særlige rådgivere, men opfordrer til, at det i lovforslaget præciseres, hvor længe bestemmelserne gælder for personer, der har forladt stillingen, og foreslår en periode på to år.

F&P anfører, at det er usandsynligt, at udvidelsen af definitionen af politisk eksponerede personer vil have relevans for kriminalitetsbekæmpelsen i Danmark, og efterlyser eksempler på den reelle betydning heraf. F&P be-

mærker, at da der umiddelbart er tale om en ændring i forhold til det underliggende direktiv, kan udvidelsen skabe udfordringer i forhold til danske virksomheders undersøgelse af særlige rådgivere for ministre i de øvrige EU-lande, hvor sådanne ikke nødvendigvis er registreret som politisk eksponerede personer. F&P opfordrer i den forbindelse til, at det præciseres, hvorledes reglerne efterleves i praksis.

F&P anfører videre, at udvidelse af forpligtelserne i hvidvaskloven bør følges op af digitale løsninger og opfordrer til, at arbejdet med den digitale PEP-løsning færdiggøres.

Kommentar

Ministres særlige rådgivere varetager et erhverv meget tæt på de respektive ministre, og har i kraft af deres position og rådgivning væsentlig mulighed for at påvirke beslutninger og interesser i det politiske system. Dermed kan særlige rådgivere også være i en udsat position for forsøg på bestikkelse og anden korrupsion. Det vurderes på den baggrund, at der er et behov for, at ministres særlige rådgivere omfattes af hvidvasklovens regler om politisk eksponerede personer.

Det er allerede fastsat i hvidvaskloven, som gennemfører hvidvaskdirektiverne, i hvilket tidsrum politisk eksponerede personer, der har forladt deres hverv, skal undergives en særlig vurdering fra virksomhederne. Ophører en politisk eksponeret person i sit hverv, skal de af loven omfattede virksomheder og personer således i mindst 12 måneder derefter vurdere, hvorvidt personen udgør en øget risiko for hvidvask og terrorfinansiering, og anvende skærpede kundekendskabsprocedurer, indtil personen ikke vurderes at udgøre en øget risiko for hvidvask eller terrorfinansiering. Det følger § 18, stk. 6, i hvidvaskloven, som implementerer artikel 22 og artikel 23 i 4. hvidvaskdirektiv.

En politisk eksponeret person skal være opført på Finanstilsynets liste, så længe personen bestrider det hverv, der gør, at personen er politisk eksponeret. Derefter vil personens oplysninger blive overført til en separat liste, hvor personen vil stå opført i op til 12 måneder efter, at personens status som politisk eksponeret person er ophørt.

Virksomheder og personer omfattet hvidvaskloven skal i henhold til § 18, stk. 1, have forretningsgange til at afgøre, om kunden m.v. er en politisk eksponeret person. I bemærkningerne til bestemmelsen gives en række eksempler på, hvorledes bestemmelsen efterleves i praksis. Det fremgår således, at det kan være relevant at abonnere på en service fra en informationsudbyder, der har specialiseret sig i at udarbejde og ajourføre lister over politisk eksponerede personer. Virksomhederne kan også via open source kilder, f.eks. medier, via internetsøgninger mv., søge efter oplysninger om de pågældende personer.

Bemærkningen om, at udvidelse af forpligtelserne i hvidvaskloven bør følges op af digitale løsninger og opfordringen til, at arbejdet med den digitale PEP-løsning færdiggøres, ligger ud over indeværende lovforslag. Det bemærkes dog, at Finanstilsynet sammen med andre relevante aktører er i gang med at afdække mulighederne for en digital PEP-løsning, der skal gøre det nemmere for virksomhederne at få overblik over nærtstående og nære samarbejdspartnere til en PEP-løsning. Arbejdet fordrer afdækning af og udvikling af tekniske løsninger, herunder afdækning af samspillet med andre allerede eksisterende registre, ligesom de økonomiske og administrative konsekvenser forbundet hermed skal kortlægges. Arbejdet er i gangsat, men må forventes at strække sig over en længere periode.

2.17. Præcisering vedrørende udveksling af oplysninger om underretninger mv.

Danmarks Nationalbank støtter lovforslagets formål om at styrke den løbende forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering i Danmark, herunder særligt præciseringen vedrørende udveksling af oplysninger om underretninger m.v.

Finans Danmark støtter den foreslåede ændring af hvidvasklovens § 38, stk. 6, og ændringen i bemærkningerne, som fastlægger Kommissionens fortolkning. Finans Danmark opfordrer i øvrigt til, at der fortsat arbejdes for, at der i lovgivningen gives bredere mulighed for deling af oplysninger, så netværk af mistænkelige transaktioner bedre kan opspores og forebygges.

Videre bemærker Finans Danmark, at det med lovændringen bør præciseres, hvilke oplysninger der kan udveksles, og at en henvisning til hvidvasklovens §§ 25, stk. 1, og 26, stk. 1 og 2, ikke er tilstrækkelig, men at det bør konkretiseres, hvilke oplysninger der med undtagelsen kan deles. Som eksempel på en sådan konkretisering, peger Finans Danmark på bemærkningerne til hvidvasklovens § 32, 2. pkt., om krav om udveksling af oplysninger om underretninger indenfor koncerner. Heraf fremgår, at: ”Der kan i medfør af den foreslåede bestemmelse aldrig sendes yderligere oplysninger end de oplysninger, der har indgået i underretningen til SØIK.”

Dansk Industri (DI) bemærker, at der ved lovforslaget ændres ved fortolkningen af de oprindelige specielle bemærkninger til hvidvasklovens § 38, stk. 6. DI anfører, at de er enige i, at bekæmpelse af hvidvask er vigtigt, men at DI ved flere lejligheder har påpeget, at tærsklen for indberetning til Hvidvasksekretariatet bør være, hvis mistanken er høj, hvilket DI igen understreger i forbindelse med lovforslagets foreslåede udvidelse af muligheden for videregivelse af oplysninger om, at der er givet underretning eller, at dette overvejes.

Kommentar

Formålet med ændringen af bestemmelsen er at præcisere muligheden for at dele oplysninger mellem to forpligtede virksomheder, fx to banker, i hen-

hold til § 38, stk. 6. Bestemmelsen indeholder en række betingelser i overensstemmelse med Europa-Kommissionens udtalelse af den 2. februar 2022 vedrørende formuleringen ”samme kunde og samme transaktion”. Forslaget til ændringen i § 38, stk. 6, ændrer eller regulerer ikke herudover, hvilke oplysninger, der må udveksles.

Bestemmelsen i § 38, stk. 6, gennemfører artikel 39 i 4. hvidvaskdirektiv, og med indeværende lovforslag tilsigtes alene en præcisering af denne bestemmelses anvendelsesområde i lyset af Kommissionens fortolkningspraksis.

Finans Danmarks forslag til præcisering af, hvilke oplysninger der kan udveksles, forstås således, at Finans Danmark ønsker, at der – ud over oplysningen om, at der er givet underretning, at dette overvejes, eller at der vil blive iværksat en undersøgelse - også kan videregives de oplysninger, som indgår i underretningen. Hvidvaskdirektiverne omhandler ikke denne mulighed. På baggrund af Finans Danmarks bemærkning undersøges spørgsmålet nærmere, herunder vil der blive rettet henvendelse til EU-Kommissionen med henblik på nærmere at afdække, hvorvidt der indenfor rammerne af direktiverne, er mulighed for denne fortolkning.

For så vidt angår Finans Danmarks opfordring til, at der fortsat arbejdes for, at der i lovgivningen gives bredere mulighed for deling af oplysninger, skal det bemærkes, at den finansielle lovgivning – og herunder også muligheden for at dele oplysninger – i vidt omfang bygger på EU-regulering. Regeringen arbejder i forbindelse med EU-Kommissionens forslag til en ny AML-pakke for, at forslagene understøtter de finansielle virksomheders og andre forpligtede enheders mulighed for i højere grad at anvende teknologi. En effektiv og bred anvendelse af teknologi som led i overholdelsen af hvidvaskforpligtelserne kan indebære, at relevant viden og data deles mellem forpligtede enheder, og også mellem myndigheder og forpligtede enheder.

For så vidt angår bemærkning fra Dansk Industri vedr. tærsklen for indberetning til Hvidvasksekretariatet, bemærkes det, at virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven omgående skal underrette Hvidvasksekretariatet, hvis virksomheden eller personen er vidende om, har mistanke om eller rimelig grund til at formode, at en transaktion, midler eller en aktivitet har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Det følger af § 26, stk. 1, i hvidvaskloven, der er en direktivnær implementering af artikel 33 i 4. hvidvaskdirektiv.

2.18. Whistleblowerregler for crowdfundingtjenesteudbydere

Finansforbundet støtter forslaget om at omfatte crowdfundingtjenesteudbydere af whistleblowerreglerne i lov om finansiel virksomhed.

Finansforbundet anfører, at det på sigt bør overvejes at integrere denne type virksomheder yderligere i lov om finansiel virksomhed, henset til det voksende forretningsomfang og den reelle professionalisering, som disse virksomheder undergår.

Transparency International støtter forslaget om at sikre ansatte i crowdfundingtjenesteudbydere samme beskyttelse, som gælder for whistleblowere generelt i den finansielle sektor. Transparency International støtter i den forbindelse en overgangsperiode, men anfører, at denne periode bør afkortes til medio 2023 for crowdfundingtjenesteudbydere med flere end 50 ansatte.

Kommentar

Med lov nr. 2382 af 14. december 2021 blev en række virksomheder på det finansielle område med færre end 50 ansatte omfattet af lov om beskyttelse af whistleblowere for at sikre et ensartet beskyttelsesniveau i sektoren. Disse virksomheder fik en overgangsperiode på 2 år fra lovens ikrafttrædelsesdato til den 17. december 2023.

Den foreslåede overgangsperiode for crowdfundingtjenesteudbydere tager således udgangspunkt i det samme tidspunkt, som tidspunktet, hvor reglerne finder anvendelse for de øvrige virksomheder. Det findes hensigtsmæssigt at fastholde overgangsperioden for crowdfundingtjenesteudbydere, så reglerne først finder anvendelse for crowdfundingtjenesteudbydere på samme tidspunkt som for de øvrige virksomheder. Dette er af hensyn til at opretholde ensartede og proportionale vilkår i sektoren.

2.19. Dispensation fra grundkurset for udenlandske bestyrelsesmedlemmer

Finansforbundet støtter forslaget om at fastsætte klar lovhjemmel til at meddele udenlandske bestyrelsesmedlemmer dispensation fra grundkurset, hvis de i stedet gennemfører anden undervisning, hvis indholdsmæssige rammer er godkendt af Finanstilsynet.

Finansforbundet anfører, at tilgangen virker ansvarlig og fremmende for en forsvarlig bestyrelsesmæssig kompetenceudvikling, og at Finansforbundet i den forbindelse går ud fra, at der fokuseres på tilstrækkelige ressourcer til både kvalificerede godkendelseskrav og tilsynsmæssig opfølgning.

Kommentar

Den foreslåede bestemmelse lovfæster Finanstilsynets praksis på området og understøtter, at udenlandske bestyrelsesmedlemmer indføres i relevante områder, der er særlige for danske finansielle virksomheder.

Reglerne for grundkurset i § 64 b i lov om finansiel virksomhed er omfattet af Finanstilsynets tilsyn, og Finanstilsynet har derfor kompetence til at

gennemføre inspektioner og lave andre relevante undersøgelser på området, hvilket indgår i Finanstilsynets sædvanlige risikobaserede tilsyn. Finanstilsynet arbejder med evaluering af grundkurset og forventer at offentliggøre en rapport herom inden årets udgang.

2.20. Regulering af beløbsgrænser for forsikringsselskaber i henhold til artikel 300 i Solvens II-direktivet

F&P bemærker, at de foreslåede ændringer vedrørende beløbsgrænser for forsikringsselskaber indebærer en beløbsregulering, som afgrænser Solvens II-direktivets anvendelsesområde og som absolutte og beløbsmæssigt fastlagte minimumsgrænser for forsikringsselskabers kapitalkrav. F&P har noteret sig de foreslåede ændringer, og at der er tale om nødvendige ændringer, så de kommer til at stemme overens med EU-reguleringen.

Kommentar

F&Ps bemærkning giver ikke anledning til kommentarer.

2.21. Offentliggørelse af administrative bødeforelæg

FIDA anfører, at der på nuværende tidspunkt ikke er formel hjemmel til at offentliggøre vedtagne administrative bødeforelæg, selvom der er praksis herfor. FIDA mener samtidig, at bemærkningerne til offentliggørelses-hjemlen i hvidvaskloven, der stammer fra 2017-loven, ikke kan tages til indtægt for, at senere indførte muligheder for tilsynsreaktioner bliver omfattet af pligten til offentliggørelse, hvilket understøttes af, at bestemmelsen i 2020 blev udvidet med en henvisning til hvidvasklovens § 51 b.

FIDA foreslår på den baggrund, at der i lovforslaget bliver indsat en henvisning til hvidvasklovens § 78 a i offentliggørelsesbestemmelsen (§ 55), der giver Finanstilsynet mulighed for at udstede administrative bødeforelæg.

Kommentar

Offentliggørelsesbestemmelsen i hvidvaskloven forpligter Finanstilsynet til at offentliggøre reaktioner givet for overtrædelse af lovens bestemmelser, jf. § 55, stk. 1, jf. § 47, stk. 1.

Det fremgår af bemærkningerne til § 55, at reaktioner omfatter alle de reaktioner, som retter sig mod en part, herunder afgørelser, påbud, påtaler og beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Bestemmelsen i hvidvasklovens § 78 a giver Finanstilsynet kompetence til at afgøre nærmere afgrænsede overtrædelser af hvidvaskloven med udstedelse af administrative bødeforelæg. Administrative bødeforelæg, der er accepteret af en part, er en forvaltningsretlig afgørelse, og dermed omfattet af offentliggørelsesbestemmelsen.

Det bemærkes, at bestemmelsen i § 55 implementerer artikel 60, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv. Det følger af artikel 60, stk. 1, 1. pkt., at medlemsstaterne

sikrer, at en afgørelse, der ikke kan påklages, om pålæggelse af en administrativ sanktion eller foranstaltning for overtrædelse af nationale bestemmelser, der gennemfører direktivet, offentliggøres af de kompetente myndigheder på deres officielle websted umiddelbart efter, at den person, der pålægges sanktionen, er underrettet om afgørelsen.

Artikel 60, stk. 1, i 4. hvidvaskdirektiv pålægger således medlemsstaterne at offentliggøre denne type af reaktioner, såfremt det administrative bødeforelæg er meddelt på baggrund af et forhold omfattet af hvidvaskdirektivet.

Det følger således af § 55 og bemærkningerne hertil, at denne type reaktion er omfattet af bestemmelsen. Det vurderes derfor ikke nødvendigt at indsætte en henvisning til hvidvasklovens § 78.

2.22. Ændring af revision af § 122, stk. 2, i lov om betalinger

DAFINA har ikke konkrete bemærkninger til den foreslåede ændring af evalueringsbestemmelsen vedrørende betalingslovens § 122, stk. 2.

DAFINA opfordrer i sit høringssvar som i tidligere høringssvar til, at der sker en regulatorisk ligestilling – og dermed en konkurrencemæssig ligestilling for betalingsudbydere – mellem reglerne for kontooverførsler/kreditoverførsler og reglerne for direkte debiteringsoverførsler (begge dele konto-til-konto betalingstransaktioner), således at udbydere af eksempelvis de nye PSD2 betalingsinitieringstjenester ikke er underlagt skrappe og konkurrenceforvridende regulering end udbydere af direkte debiteringstjenester. DAFINA bemærker endvidere, at den regulatoriske ligestilling, eller rettere mangel på samme bør medtages i evalueringen af betalingslovens § 122, stk. 2, således at denne ikke kun omhandler gebyrreguleringen i betalingslovens § 122, men også omhandler betalingsreguleringen i øvrigt.

Kommentar

For så vidt angår opfordringen til, at der sker en såkaldt regulatorisk ligestilling mellem reglerne for konto-til-konto baserede betalingsløsninger, bemærkes det, at rammevilkårene for disse løsninger følger af EU-reguleringen på området, hvorfor der ikke nationalt er mulighed for at justere heri. Der henvises i den forbindelse til, at Europa-Kommissionen netop på nuværende tidspunkt er ved at foretage en evaluering af Europa-Parlamentets og Rådets reviderede direktiv om betalingstjenester i det indre marked (PSD2).

Evalueringen af betalingslovens § 122, stk. 2, følger af den politiske aftale af 19. september 2019 om styrkede indgrebsmuligheder over for gebyrer m.v. på betalings serviceløsninger. Som følge af den politiske aftale blev anvendelsesområdet for betalingslovens § 122 udvidet, således at forbudet mod urimelige priser og avancer ved betalingstransaktioner med et betalingsinstrument tilsvarende finder anvendelse ved fastsættelse af gebyr m.v. i forbindelse med gennemførelse af direkte debitering. Det fremgår af

selve aftaleteksten, at parterne er enige om, at udvidelsen vil blive evalueret to år efter lovens ikrafttræden, samt at evalueringen skal afdække ”om lovændringen bidrager til, at danske forbrugere og virksomheder ikke betaler urimelige priser for Betalingservice eller andre direkte debiteringsløsninger”. På denne baggrund vurderes spørgsmålet om regulatorisk ligestilling ikke at være relevant for evalueringen. Det vurderes dog at være hensigtsmæssigt løbende at være opmærksom på, om samspillet mellem reglerne på betalingsområdet fungerer.

2.23. Øvrige ændringer

Justitsministeriet er blevet opmærksom på, at kreditaftalelovens § 3, nr. 2, udgør en risiko for omgåelse. Bestemmelsen undtager kreditaftaler, ifølge hvilke kreditten skal betales tilbage inden 3 måneder, og som kun er forbundet med ubetydelige omkostninger, fra lovens anvendelsesområde. Lovens § 8 c finder dog anvendelse på aftaler om kortfristede forbrugslån. Der vurderes at være en risiko for, at udbydere af rente- og omkostningsfri kreditter som alternativ vil benytte sig af denne undtagelse, og dermed undgå at blive omfattet af kreditaftalelovens regler. Af hensyn til at forhindre omgåelse og sikre en tilstrækkelig forbrugerbeskyttelse, er lovforslagets § 2, nr. 2 ændret således, at kreditaftalelovens § 3, nr. 2, udformes sådan, at aftaler om betalingskort med udskudt betaling, hvor det samlede transaktionsbeløb debiteres på kortindehavers konto på en forud aftalt bestemt dato, dog senest 50 dage efter transaktionen, uden der skal betales renter eller omkostninger i forbindelse med kreditten, undtages fra lovens anvendelsesområde.

Det indebærer, at kreditaftaler, ifølge hvilke kreditten skal betales tilbage inden 3 måneder, og som kun er forbundet med ubetydelige omkostninger, fremover omfattes af kreditaftalelovens anvendelsesområde. Udbydere af denne type kreditter vil således være forpligtede til at overholde lovens regler.

3. Oversigt over hørte organisationer, myndigheder m.v.

Aalborg Universitet, Aarhus BSS, Advokatsamfundet, Akademisk Arkitektforening, Akademikerne, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Brancheforeningen for Aktive Ejere i Danmark, Capital Law CPH, CBS, CEPOS, Computershare, DAFINA, Danmarks Nationalbank, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendoms kredit, Dansk Ejendoms mæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring, Dansk Industri, Dansk Iværksætter forening, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Kredit Råd, Dansk Management Råd, Dansk Metal, Dansk Standard, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Rederier, Danske Regioner, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Det nationale netværk af virksomhedsledere, Den Sociale Retshjælp, Det økonomiske råds sekretariat, Drivkraft

Danmark, e-nettet, Ejendomsforeningen, Experian, Fagbevægelsens Hovedorganisation, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, FinansDanmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finanshuset i Freløse, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, First North, Forbrugerrådet Tænk, Forbrugsforeningen, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer v/ Jesper Siddique Olsen, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for platformøkonomi, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsforbundet, Forsikringsmæglerforeningen, v/ Direktør Flemming Kosakewitsch, FSR – danske revisorer, Garantiformuen, HK, Horesta Arbejdsgiverorganisation, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Intertrust (Denmark), ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Komiteen for god selskabsledelse, Kromann Reumert, Kuratorforeningen, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landsdækkende banker, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Mastercard Payment Services Denmark A/S, Mybanker, NASDAQ Copenhagen A/S, Nets A/S, Nokas Kontantservice P/S, Nordic Blockchain Association, Oxfam IBIS, Parcelhusejernes Landsforening, Penneo A/S, Postnord Juridiske afdeling, Revisornævnet, Rigsrevisionen, Roskilde Universitetscenter, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Syddansk Universitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Udbetaling Danmark, VISA, VP Securities A/S, Western Union, Thomson Reuters Nordic, Transparency International Danmark, Ældresagen, Ørsted, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Grønlands Landsstyre via Rigsombudsmanden i Grønland.

4. Oversigt over organisationer, myndigheder m.v. som har haft bemærkninger med indhold

Følgende organisationer, myndigheder m.v. har haft bemærkninger med indhold:

Borgervennen af 1788, DAFINA, Danmarks Nationalbank, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Kredit Råd, FinansDanmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerrådet Tænk, Forbrugsforeningen, Forsikring & Pension, Garantifonden for skadesforsikringsselskaber, MasterCard, Transparency International og Visa.